

една тревога и загриженост за утрешния день.

Въ настоящия моментъ отегчено е положението, както на виненото, така и на десертното гроздопроизводство.

Причинитъ за двата случая сж различни, следователно и мъркитъ, които биха се предвидили, трѣбва да бждатъ отъ различно естество.

Една малка статистика би могла да ни разкрие интимнитъ причини за незавидното състояние на виненото гроздопроизводство. Да вземемъ за примѣръ Плѣвенска областъ.

Винопроизводството въ Плѣвенска областъ съставлява $\frac{1}{5}$ до $\frac{1}{4}$ отъ общото производство на вино въ страната (165 до 250 мил. год. — 25%). Че винарството въ страната и специално въ Плѣвенска областъ е изостанало назадъ, говорятъ следнитъ цифри:

Плѣвенска областъ.

1. Винопроизводители	65.970
2. Брой на сждоветъ	120.883 съ 33.300.000 л. вино
3. Срѣдно на винопроизвод.	508 л. вино
4. Срѣдно на сждъ	276 л. вино

Само за Плѣвенска околия

1. Винопроизводители	10.626
2. Брой на сждоветъ	16.184 съ 6.220.000 л. в.
3. Срѣдно на винопроизвод.	556 л.
4. Срѣдно на сждъ	378 л.

Само за Плѣвень

1. Винопроизводители	1.670
2. Брой на сждоветъ	3.822 съ 2.864.00 л. в.
3. Срѣдно на винопроизвод.	1.620
4. Срѣдно на сждъ	753 л.

Явно е, че при тая разпокъсаностъ на производството, ние не можемъ да приложимъ една модерна техника на винарствуване, вследствие на което производството се обезценява.

Доброкачествениятъ продуктъ не може да намѣри пазаръ, а това спѣва производството.

Азъ зная едно село, съ много развито лозарство, въ което има измѣрено надъ 300.000 л. вино, но което село купува вино отъ други райони, безъ да продава своето производство нѣкъде. Населението тукъ не само че не вижда дохода отъ лозята, но дори е принудено да продава жито, за да плаща акциза на виното.

Такива случаи могатъ да се наброятъ много и дълго